2. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 9 ods. 1 a článok 2 bod 19 smernice 97/67/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2008/6/ES, ako aj zásady proporcionality a primeranosti, uplatňovaniu vnútroštátneho predpisu, konkrétne článku 6 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. [261]/1999 a tiež článku 8 „Nariadenia týkajúceho sa povolení na verejnú ponuku poštových služieb“, uvedeného v prílohe A k rozhodnutiu AGCOM 129/15/CONS z 23. marca 2015, a príslušného dekrétu Ministerstva hospodárskeho rozvoja z 29. júla 2015 o „Regulácii postupov vydávania povolení na verejnú ponuku poštových služieb“, vzhľadom na skutočnosť, že prevádzkovateľom služieb cestnej dopravy, špeditérskych služieb a expresných doručovacích služieb ukladajú povinnosť zaobstarať si všeobecné povolenie spôsobom, ktorý presahuje rozsah toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie podstatných požiadaviek v oblasti prevádzkovania poštových služieb?

3. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 7 ods. 4 a článok 9 ods. 2 smernice 97/67/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2008/6/ES, uplatňovaniu vnútroštátneho predpisu, konkrétne článku 6 ods. 1a a článku 10 ods. 2 legislatívneho dekrétu č. 261/1999 a tiež článku 11 ods. 1 písm. f) a článku 15 ods. 2 „Nariadenia týkajúceho sa povolení na verejnú ponuku poštových služieb“, uvedeného v prílohe A k rozhodnutiu AGCOM 129/15/CONS z 23. marca 2015, a článku 9 príslušného dekrétu Ministerstva hospodárskeho rozvoja z 29. júla 2015 o „Regulácii postupov vydávania povolení na verejnú ponuku poštových služieb“, vzhľadom na skutočnosť, že prevádzkovateľom služieb cestnej dopravy, špeditérskych služieb a expresných doručovacích služieb ukladajú povinnosť prispievať do kompenzačného fondu univerzálnej služby?

4. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 9 ods. 2 smernice 97/67/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2008/6/ES, uplatňovaniu vnútroštátneho predpisu, konkrétne článkov 6 a 10 legislatívneho dekrétu č. 261/1999 a tiež článku 11 ods. 1 písm. f) a článku 15 ods. 2 „Nariadenia týkajúceho sa povolení na verejnú ponuku poštových služieb“, uvedeného v prílohe A k rozhodnutiu AGCOM 129/15/CONS z 23. marca 2015, a článku 9 príslušného dekrétu Ministerstva hospodárskeho rozvoja z 29. júla 2015 o „Regulácii postupov vydávania povolení na verejnú ponuku poštových služieb“, vzhľadom na skutočnosť, že neobsahujú nijaké hodnotenie prípadov, v ktorých možno považovať príspevok do kompenzačného fondu nákladov univerzálnej služby za potrebný a nestanovujú odlišné spôsoby uplatňovania predmetnej povinnosti vo vzťahu k subjektívnemu postaveniu prispievateľov a trhov?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES 1998, L 15, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 52, s. 3).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 13. mája 2016 – Agenzia delle Entrate/Federal Express Europe Inc.

(Vec C-273/16)

(2016/C 343/32)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ a odporca vo veci vzájomného návrhu: Agenzia delle Entrate

Odporkyňa a navrhovateľka vzájomného návrhu: Federal Express Europe Inc.

Prejudiciálna otázka

Má sa ustanovenie článku 144 v spojení s článkom 86 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 ([1]) (ustanovenia zodpovedajúce článku 14 ods. 1 a 2 a článku 11 časti B ods. 3 smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 ([2])) vykladať v tom zmysle, že jedinou podmienkou neuplatniteľnosti DPH, pokiaľ ide o súvisiace plnenia spočívajúce v tzv. *inbound* vnútroštátnych dopravných službách – z letiskových priestorov až na miesto určenia na území členského štátu a s doložkou „*franco destino*“ – je, že ich hodnota sa zahrnie do základu dane pri dovoze tovaru, bez ohľadu na to, či sa pri preclení skutočne zdaňujú; a že z tohto dôvodu s uvedenými ustanoveniami práva Únie nie je v súlade výklad vnútroštátneho ustanovenia článku 9 ods. 1 bodu 2) v spojení s ustanovením článku 69 ods. 1 dekrétu prezidenta republiky č. 633 z 26. októbra 1972 v znení vzťahujúcom sa, z hľadiska časovej pôsobnosti, na prejednávanú vec, na základe ktorého treba v každom prípade, a teda aj v prípade dovozu, na ktorý sa DPH nevzťahuje – ako v prejednávanej veci, v ktorej ide o doklady a tovar nepatrnej hodnoty – splniť ďalšiu podmienku spočívajúcu v reálnom zdanení tovaru na účely DPH pri jeho dovoze (a v skutočnom zaplatení dane pri preclení), a to aj pri zohľadnení doplnkového vzťahu dopravných služieb vzhľadom na hlavné plnenie (dovoz) a účelu zjednodušenia, ktorý je základom oboch transakcií?

([1]) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).
([2]) Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 13. mája 2016 – flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Vec C-274/16)

(2016/C 343/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: flightright GmbH

Žalovaná: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Prejudiciálna otázka

Má sa pri osobnej leteckej preprave na letovom spojení, ktoré pozostáva z dvoch letov, bez pobytu na tranzitnom letisku, ktorý by stál za zmienku, miesto príletu druhého letu považovať za miesto zmluvného plnenia v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) (EÚ) č. 1215/2012 ([1]), v prípade, že žaloba smeruje proti prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi prvého letu, počas ktorého došlo k nezrovnalosti, a prepravu na druhom lete vykonáva iný letecký dopravca?

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 24. mája 2016 – Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Vec C-290/16)

(2016/C 343/34)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof